9. Лопащук Д. І. Витоки та генезис кримінальної відповідальності за вбивство, вчинене на замовлення. *Юридична наука.* 2011. № 3. С. 185–195.

Одержано 18.04.2017

*

УДК 341.456(07)

Василь Анатолійович Гайчук,
начальник відділу Інтерполу та Європолу ГУНП України в Харківській області;

Тетяна Миколаївна Малиновська,
старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;
ORCID: http://orcid.org/0000-0002-7713-7617

НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У БОРОТЬБІ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

В сучасному світі загрози злочинної діяльності значною мірою носять транснаціональний характер. Можливість протидії їм багато в чому залежить від консолідації зусиль різних держав і їх груп, всього міжнародного співтовариства. Цілий ряд загроз безпеки не може бути нейтралізований на рівні окремих держав-учасниць.

Однією з умов плідної міжнародної взаємодії є подібне розуміння і визначення загроз розповсюдження злочинної діяльності всіма країнами-учасницями і вироблення уніфікованих методів протидії їм. Це робить можливість міжнародного співробітництва в цій галузі значно вірогіднішою.

Дієвим суб’єктом координування зусиль всіх держав в боротьбі з міжнародною злочинністю є Міжнародна організація кримінальної поліції – Інтерпол [1, с. 2]. Інтерпол в сучасних умовах – це координаційний центр, що дозволяє правоохоронним органам країн-учасниць здійснювати оперативний обмін інформацією в цілодобовому режимі з використанням великих

даних правоохоронного спрямування, заснованих на інноваційних технологіях.

На національному рівні, Робочий апарат Укрбюро Інтерполу посідає вагоме місце в системі правоохоронних органів, що зумовлено колом його завдань та виконуваних функцій. Робочий апарат Укрбюро Інтерполу є структурним підрозділом апарату центрального органу управління поліції на правах департаменту, який забезпечує реалізацію повноважень Національної поліції України щодо представництва України в Міжнародній організації кримінальної поліції – Інтерполі та Європейському поліцейському офісі, а також повноважень Національної поліції України як Національного центрального бюро Інтерполу та Національного контактного пункту Європолу в Україні.

Відповідно до Положення про Робочий апарат Укрбюро Інтерполу [2] основними завданнями Інтерполу є:

1) реалізація в межах компетенції державної політики щодо боротьби зі злочинністю, яка має транснаціональний характер;

2) забезпечення представництва України в Інтерполі та Європолі;

3) координація, організація та забезпечення співробітництва органів правопорядку та інших органів державної влади України з компетентними органами іноземних держав у сфері боротьби зі злочинністю з використанням можливостей Інтерполу, Європолу, інших міжнародних організацій та структур з якими співпрацює національна поліція України.

Даний підрозділ при здійсненні своєї діяльності забезпечує співробітництво правоохоронних органів України та зарубіжних країн як у цілому, так і в окремих напрямках боротьби із злочинністю та терористичною діяльністю та надає можливості для підготовки та надсилання ініціативних запитів за кордон; підготовки та надсилання відповідей на запити зарубіжних правоохоронних органів; обміну оперативно-розшуковою, оперативно-довідковою та криміналістичною інформацією про підготовку та вчинення злочинів та причетних до них осіб, а також архівною та, в окремих випадках, процесуальною інформацією; обміну досвідом роботи, законодавчими та іншими нормативними актами, навчально-методичною літературою з питань діяльності

© Гайчук В. А.,
Малиновська Т. М., 2017

правоохоронних органів; обміну науково-технічною та іншою інформацією з питань боротьби із злочинністю.

Ефективність організації діяльності Національного центрального бюро Інтерпол безпосередньо залежить наскільки повно і чітко сформульовано його завдання і визначені функції [3, с. 190], що базуються на нормативно-правовій базі, яка на сьогодні потребує кардинального оновлення. Перш за все це пов'язано з реформуванням органів внутрішніх справ, в рамках якого було створено новий правоохоронний орган – Національну поліцію та суттєво переглянуто структуру та функції Міністерства внутрішніх справ України. Передусім мова йде про необхідність приведення у відповідність із внесеними змінами Інструкцію про порядок використання правоохоронними органами можливостей НЦБ Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів затверджену спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Державної митної служби України, Державної податкової адміністрації України від 09.01.1997 № 3/1/2/5/2/2, яка базується ще на положеннях закону України «Про міліцію» та не враховує нової структури органів внутрішніх справ, а також положень нового Кримінального процесуального кодексу України.

Список бібліографічних посилань

1. Говійко Є. А. Адміністративно-правовий статус Національного центрального бюро Інтерпол: автореф. дис. … канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2011. 23 с.

2. Про затвердження Положення про Робочий апарат Укрбюро Інтерполу: наказ Нац. поліції України від 21.12.2015 № 193. Служб. док.

3. Брус І. І. Організаційно-правові аспекти функціонування Національного центрального бюро Інтерполу в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал.* 2014. № 6. С. 189–192. URL: http://lsej.org.ua/6_2014/6_2014.pdf (дата звернення: 25.04.2017).

Одержано 03.05.2017

*